Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 14ης Ιανουαρίου 2016*

«Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναιρέσεως — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτημα εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη παράνομης συμπράξεως στην ευρωπαϊκή αγορά των υαλοπινάκων για αυτοκίνητα — Απορριπτική απόφαση της Επιτροπής και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου απορρίπτουσα την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής — Επείγον — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Δεν υφίσταται»

Στην υπόθεση C-517/15 P-R,

με αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως βάσει των άρθρων 278 ΣΛΕΕ και 279 ΣΛΕΕ, υποβληθείσα στις 25 Σεπτεμβρίου 2015,

AGC Glass Europe SA, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

AGC Automotive Europe SA, με έδρα το Fleurus (Βέλγιο),

AGC France SAS, με έδρα το Boussois (Γαλλία),

AGC Flat Glass Italia Srl, με έδρα το Cuneo (Ιταλία),

AGC Glass UK Ltd, με έδρα το Northampton (Ηνωμένο Βασίλειο),

AGC Glass Germany GmbH, με έδρα το Wegberg (Γερμανία),

εκπροσωπούμενες από τους L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent και F. Hoseinian, avocats,

αναιρεσείουσες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους G. Meessen και P. Van Nuffel, καθώς και από την F. van Schaik, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα M. Szpunar,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάταξη

1 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Σεπτεμβρίου 2015, η AGC Glass Europe SA, η AGC Automotive Europe SA, η AGC France SAS, η AGC Flat Glass Italia Srl, η AGC Glass UK Ltd και η AGC Glass Germany GmbH ζήτησαν από το Δικαστήριο να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Ιουλίου 2015, AGC Glass Europe κ.λπ. κατά Επιτροπής (Τ-465/12, EU:T:2015:505, στο εξής: αναιρεσιβαλλομένη απόφαση), με την οποία το δικαστήριο αυτό απέρριψε την προσφυγή τους με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2012) 5719 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2012, περί απορρίψεως αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως υποβληθείσας από τις νυν αιτούσες, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του προέδρου της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (υπόθεση COMP/39.125 — Υαλοπίνακες αυτοκινήτου) (στο εξής: επίδικη απόφαση).

2 Με χωριστό δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την ίδια ημερομηνία, οι αιτούσες υπέβαλαν την υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, δυνάμει των άρθρων 278 ΣΛΕΕ και 279 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αναστολή εκτελέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως καθώς και της επίδικης αποφάσεως.

3 Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις στις 23 Οκτωβρίου 2015. Οι αιτούσες και η Επιτροπή ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 10 Δεκεμβρίου 2015.

Το ιστορικό της διαφοράς και η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση

4 Στις 12 Νοεμβρίου 2008, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2008) 6815 τελικό, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου [81 ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ κατά πλειόνων κατασκευαστών υαλοπινάκων αυτοκινήτου, μεταξύ των οποίων οι αιτούσες (υπόθεση COMP/39.125 — Υαλοπίνακες αυτοκινήτου) (στο εξής: απόφαση υαλοπίνακες αυτοκινήτου).

5 Με έγγραφο της 25ης Μαρτίου 2009, η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) «Ανταγωνισμός» της Επιτροπής πληροφόρησε τις αιτούσες ιδίως για την πρόθεσή της να δημοσιεύσει, σύμφωνα με το άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως υαλοπίνακες αυτοκινήτου στον διαδικτυακό τόπο της, στις αυθεντικές στη συγκεκριμένη υπόθεση γλώσσες, δηλαδή στην αγγλική, στη γαλλική και στην ολλανδική. Επιπλέον, η ΓΔ «Ανταγωνισμός» κάλεσε τις αιτούσες να επισημάνουν τις ενδεχόμενες εμπιστευτικές πληροφορίες ή αυτές που συνιστούν επιχειρηματικά απόρρητα και να αιτιολογήσουν την εκτίμησή τους συναφώς.

6 Κατόπιν ανταλλαγής εγγράφων με τις αιτούσες, η ΓΔ «Ανταγωνισμός» ενέκρινε, τον Δεκέμβριο του 2011, το μη εμπιστευτικό κείμενο της αποφάσεως υαλοπίνακες αυτοκινήτου προς δημοσίευση στον διαδικτυακό τόπο της Επιτροπής. Από την εν λόγω ανταλλαγή εγγράφων προκύπτει ότι η ΓΔ «Ανταγωνισμός» δεν έδωσε συνέχεια στα αιτήματα των αιτουσών περί διαγραφής ορισμένων πληροφοριών που περιέχονταν στις 246 αιτιολογικές σκέψεις και στις 122 υποσημειώσεις της αποφάσεως υαλοπίνακες αυτοκινήτου.

7 Σύμφωνα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 2001/462/ΕΚ, ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2001, σχετικά με τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ L 162, σ. 21), οι αιτούσες παρέπεμψαν το θέμα στον σύμβουλο επί των ακροάσεων, αντιτασσόμενες στη δημοσίευση, αφενός, ορισμένων πληροφοριών περιλαμβανουσών τα ονόματα των πελατών και την περιγραφή των οικείων προϊόντων καθώς και κάθε στοιχείο βάσει του οποίου ήταν δυνατό να ταυτοποιηθεί ένας πελάτης και, αφετέρου, μιας φράσεως που αποτελούσε μέρος της αιτιολογικής σκέψεως 726 της αποφάσεως υαλοπίνακες αυτοκινήτου.

8 Ο σύμβουλος επί των ακροάσεων αποφάνθηκε επί της αιτήσεως των αιτουσών με την επίδικη απόφαση.

9 Προκριματικώς, ο σύμβουλος επί των ακροάσεων εξέθεσε ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17) δεν δημιούργησε στις αιτούσες δικαιολογημένη εμπιστοσύνη η οποία να εμποδίζει την Επιτροπή να προβεί στη δημοσίευση πληροφοριών που δεν εμπίπτουν στο επαγγελματικό απόρρητο. Επιπλέον, το συμφέρον των αιτουσών να μην αποκαλυφθούν οι λεπτομέρειες της συμπεριφοράς τους που δεν εμπίπτουν στο εν λόγω απόρρητο δεν ήταν άξιο ειδικής προστασίας. Εξάλλου, ο σύμβουλος επί των ακροάσεων δεν είναι αρμόδιος να αποφανθεί επί της σκοπιμότητας της δημοσιεύσεως των μη εμπιστευτικών πληροφοριών ούτε επί των βλαβών που προκαλεί η γενική πολιτική της Επιτροπής συναφώς.

10 Δεύτερον, ο σύμβουλος επί των ακροάσεων απέρριψε το επιχείρημα ότι η Επιτροπή δεσμεύεται από την προγενέστερη πρακτική της όσον αφορά το εύρος των πληροφοριών οι οποίες δημοσιεύονται. Εξάλλου, ο σύμβουλος επί των ακροάσεων υπενθύμισε ότι η σκοπούμενη δημοσίευση δεν περιελάμβανε την πηγή των δηλώσεων ούτε άλλα έγγραφα κατατεθέντα στο πλαίσιο της εν λόγω ανακοινώσεως, υπογραμμίζοντας ότι δεν είναι αρμόδιος να αποφανθεί επί του εύρους των πληροφοριών που πρόκειται να δημοσιευθούν με βάση την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

11 Ειδικότερα, η επίδικη απόφαση στηρίζεται κυρίως στην εξέταση δύο επιχειρημάτων που προέβαλαν οι αιτούσες. Το πρώτο επιχείρημα, το οποίο εξετάζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 22 έως 35 της αποφάσεως αυτής, αφορά τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των επίδικων πληροφοριών καθεαυτές και το δεύτερο επιχείρημα, το οποίο εξετάζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 36 έως 45 της εν λόγω αποφάσεως, αφορά την προστασία της ταυτότητας των φυσικών προσώπων.

12 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα, ο σύμβουλος επί των ακροάσεων έκρινε, πρώτον, ότι οι πληροφορίες οι οποίες αφορούσαν τα ονόματα των πελατών και την περιγραφή των οικείων προϊόντων ήταν, ως εκ της φύσεώς τους και λαμβανομένων υπόψη των ιδιομορφιών της αγοράς υαλοπινάκων αυτοκινήτου, γνωστές και σε άλλους πλην των αιτουσών, δεύτερον, ότι αφορούσαν το παρελθόν και, τρίτον, ότι αφορούσαν την ουσία καθεαυτή της παραβάσεως, οπότε η δημοσίευσή τους υπαγορευόταν από τα συμφέροντα των θιγομένων προσώπων. Επιπλέον, καθόσον οι αιτούσες προέβαλαν συγκεκριμένα επιχειρήματα προς απόδειξη του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών, παρά τα γενικά χαρακτηριστικά τους όπως περιγράφηκαν ανωτέρω, ο σύμβουλος επί των ακροάσεων κατέληξε, κατόπιν αναλύσεως στο πλαίσιο της οποίας ελήφθησαν υπόψη τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις, ότι οι επίμαχες πληροφορίες δεν ενέπιπταν στο επαγγελματικό απόρρητο.

13 Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα, ο σύμβουλος επί των ακροάσεων στηρίχθηκε στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1), και δέχθηκε εν μέρει την αίτηση των αιτουσών.

14 Δεδομένου ότι με το άρθρο 3 της επίδικης αποφάσεως η αίτηση των αιτουσών απορρίφθηκε κατά τα λοιπά, οι αιτούσες άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως αυτής, στο μέτρο που απέρριψε την αίτησή τους.

15 Στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης, η Επιτροπή διαβεβαίωσε τις αιτούσες ότι δεν θα εκτελούσε την επίδικη απόφαση μέχρι την έκδοση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οπότε αυτές δεν θεώρησαν αναγκαίο να ζητήσουν τη λήψη προσωρινών μέτρων προς τούτο.

16 Δεδομένου ότι με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση απορρίφθηκε η προσφυγή των αιτουσών, οι αιτούσες άσκησαν την αίτηση αναιρέσεως μνεία της οποίας γίνεται στη σκέψη 1 της παρούσας διατάξεως, προς στήριξη της οποίας προβάλλουν τρεις λόγους. Ο πρώτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε κατ' αυτές το Γενικό Δικαστήριο, διότι έκρινε ότι η αρμοδιότητα του συμβούλου επί των ακροάσεων την οποία προβλέπει το άρθρο 8 της αποφάσεως 2011/695/ΕΕ του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του συμβούλου ακροάσεων σε ορισμένες διαδικασίες ανταγωνισμού (ΕΕ L 275, σ. 29), περιορίζεται απλώς και μόνον στο ζήτημα αν οι πληροφορίες τις οποίες σκοπεύει να δημοσιεύσει η Επιτροπή συνιστούν επιχειρηματικά απόρρητα ή έχουν εν πάση περιπτώσει εμπιστευτικό χαρακτήρα. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά επίσης πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε κατ' αυτές το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον έκρινε ότι η επίδικη απόφαση δεν αντιβαίνει στις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως. Τέλος, με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο απέκλινε από τη νομολογία, χωρίς να παράσχει επαρκή αιτιολογία.

17 Κατόπιν της απορρίψεως της προσφυγής από το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή εξέφρασε την πρόθεσή της να εκτελέσει την επίδικη απόφαση χωρίς να αναμείνει, αυτή τη φορά, την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της αιτήσεως αναιρέσεως που άσκησαν οι αιτούσες κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι αιτούσες υπέβαλαν την υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

Αιτήματα των διαδίκων

18 Οι αιτούσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και του άρθρου 3 της επίδικης αποφάσεως, μέχρι το δικαστήριο αυτό να αποφανθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως·

— να διατάξει τη λήψη κάθε μέτρου, ορθού και πρόσφορου κατά την κρίση του υπό τις συνθήκες αυτές και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

19 Η Επιτροπή ζήτησε να απορριφθεί η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και να καταδικασθούν οι αιτούσες στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων

20 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 60, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η άσκηση αναιρέσεως κατ' αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου δεν έχει, κατ' αρχήν, ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εντούτοις, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 278 ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

21 Το άρθρο 160, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου ορίζει ότι οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζουν «το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται». Επομένως, η αναστολή εκτελέσεως και τα άλλα προσωρινά μέτρα μπορούν να διατάσσονται από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εφόσον αποδεικνύεται ότι η χορήγησή τους δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως από τα πραγματικά και νομικά στοιχεία (fumus boni juris) και ότι είναι επείγοντα, υπό την έννοια ότι

είναι αναγκαίο, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη των συμφερόντων του αιτούντος, να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια υπόθεση. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, οπότε οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων πρέπει να απορρίπτονται όταν δεν πληρούται έστω και μία από αυτές. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά ANKO, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, σκέψη 14 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Όσον αφορά το επείγον των προσωρινών μέτρων των οποίων ζητείται η λήψη

22 Οι αιτούσες, εκτιμώντας ότι οι επίμαχες πληροφορίες είναι άξιες προστασίας καθεαυτές, υποστηρίζουν ότι, δεδομένου ότι αυτές αποτελούν ειδικές εμπορικές πληροφορίες οι οποίες αφορούν στοιχεία όπως τα ονόματα πελατών, οι περιγραφές των οικείων προϊόντων και άλλα στοιχεία που καθιστούν δυνατή την ταυτοποίηση ορισμένων πελατών των αιτουσών, η μεταγενέστερη ακύρωση της επίδικης αποφάσεως δεν θα θεραπεύσει τα αποτελέσματα της δημοσιεύσεώς τους. Πράγματι, η δημοσίευση αυτή θα παράσχει στους τρίτους τη δυνατότητα προσβάσεως στις εν λόγω πληροφορίες και χρήσεώς τους, ιδίως διά της συναγωγής άλλων εμπορικών στοιχείων από αυτές, μη διασφαλιζομένης πλέον της ανωνυμίας κατά τον τρόπο αυτόν, όπως είναι ο υπολογισμός των τιμών, οι τροποποιήσεις των τιμών και άλλες οικονομικές πληροφορίες. Κατά συνέπεια, η δημοσίευση αυτή θα προκαλέσει στις αιτούσες σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, αρκούντως προβλέψιμη και πιθανή.

23 Η ζημία την οποία θα υποστούν οι αιτούσες θα είναι ανεπανόρθωτη καθόσον, κατ' αρχάς, η γνωστοποίηση πληροφοριών σε ορισμένα μέλη του κοινού έχει άμεσο και μη αναστρέψιμο χαρακτήρα, οπότε η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως δεν θα είναι δυνατό να αποκαταστήσει τη ζημία που θα έχει προκαλέσει η απόφαση αυτή. Το ίδιο συμβαίνει με τις επίμαχες πληροφορίες και την απαγόρευση της δημοσιεύσεώς τους η οποία αποφασίζεται μετά την ακύρωση αυτή. Περαιτέρω, η οικονομική ζημία των αιτουσών δεν είναι δυνατό να υπολογιστεί αριθμητικώς. Πράγματι, πρώτον, από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως δε από τη διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], προκύπτει ότι η ζημία αυτή είναι δυνατό να ποικίλλει, τόσο ως προς τη φύση της όσο και ως προς το εύρος της, αναλόγως του αν τα πρόσωπα που λαμβάνουν γνώση των επιμάχων πληροφοριών είναι είτε πελάτες, ανταγωνιστές και προμηθευτές των αιτούντων είτε οικονομικοί αναλυτές ή πρόσωπα που ανήκουν στο ευρύ κοινό. Συναφώς, οι αιτούσες διευκρινίζουν ότι είναι αδύνατον να προσδιορισθεί ο αριθμός και η ιδιότητα όλων των προσώπων που είναι δυνατό να λάβουν γνώση των επιμάχων πληροφοριών και, κατά τον τρόπο αυτόν, να εκτιμηθούν τα απτά αρνητικά αποτελέσματα της δημοσιεύσεώς τους. Δεύτερον, λόγω της αποφάσεως υαλοπίνακες αυτοκινήτου, οι αιτούσες έχουν ήδη βρεθεί αντιμέτωπες με ορισμένο αριθμό αγωγών αποζημιώσεως, είτε άμεσα, ως εναγόμενες, είτε στο πλαίσιο της αλληλέγγυας ευθύνης τους με τους λοιπούς αποδέκτες της αποφάσεως αυτής. Στο πλαίσιο αυτό, η δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών θα αποδυναμώσει τη θέση των αιτουσών στις ένδικες διαδικασίες, καθώς και στις διαπραγματεύσεις με σκοπό ενδεχόμενους φιλικούς διακανονισμούς. Τέλος, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι οι αρνητικές οικονομικές συνέπειες που συνδέονται προς τη δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών δεν μπορούν να υπολογιστούν αριθμητικώς σε ολόκληρη την έκτασή τους, λαμβανομένου υπόψη του ότι, με βάση το σύνολο των ποσών τα οποία εν τέλει θα οφείλουν οι αιτούσες ως αποζημίωση ή ως εκπλήρωση συμβατικών υποχρεώσεων, δεν θα είναι δυνατό να υπολογιστεί αριθμητικώς το μέρος που πρέπει να καταλογιστεί αποκλειστικά και άμεσα στη δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών.

24 Η Επιτροπή αμφισβητεί εκ προοιμίου ότι οι πληροφορίες αυτές είναι άξιες προστασίας. Αν τους αναγνωρισθεί η ιδιότητα αυτή, τούτο θα είναι δυνατό μόνον κατά το πέρας της δίκης επί της ουσίας, σε περίπτωση που ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως κριθεί βάσιμος.

25 Όσον αφορά τα ειδικά επιχειρήματα που προβάλλουν οι αιτούσες, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι το διατακτικό της διατάξεως του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, καθόσον αντιθέτως προς την

υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη αυτή, στην υπό κρίση υπόθεση δεν αμφισβητείται ότι οι επίμαχες πληροφορίες δεν συνιστούν επιχειρηματικά απόρρητα ή άλλα είδη πληροφοριών εμπιστευτικής φύσεως. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή προσθέτει ότι το επιχείρημα ότι η δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών θα παράσχει στους τρίτους τη δυνατότητα να λάβουν γνώση, διά της συναγωγής, άλλων εμπορικών στοιχείων, μη διασφαλιζομένης πλέον της ανωνυμίας κατά τον τρόπο αυτόν, όπως είναι ο υπολογισμός των τιμών, οι τροποποιήσεις των τιμών και άλλες οικονομικές πληροφορίες, είναι αβάσιμο, δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά δεν πρέπει να καλύπτονται από την ανωνυμία, αφού οι αιτούσες ουδέποτε ζήτησαν την εμπιστευτική μεταχείρισή τους. Επιπλέον, οι αιτούσες, ενώ αναγνωρίζουν ότι η ζημία έχει οικονομικό χαρακτήρα, δεν υποστηρίζουν και, κατά μείζονα λόγο, δεν αποδεικνύουν ότι η ζημία αυτή είναι δυνατό να διακυβεύσει την ίδια την ύπαρξή τους ή να μειώσει ουσιωδώς τα μερίδιά τους αγοράς, ενώ η απόδειξη αυτή απαιτείται από τη νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου να κριθεί ως ανεπανόρθωτη μια ζημία με αμιγώς οικονομικό χαρακτήρα. Επομένως, ο ανεπανόρθωτος χαρακτήρας της δημοσιεύσεως δεν συνεπάγεται ότι η ζημία την οποία φέρεται ότι προκαλεί η δημοσίευση αυτή είναι επίσης σοβαρή και ανεπανόρθωτη.

26 Δεύτερον, όσον αφορά τη χρήση των επιμάχων πληροφοριών στο πλαίσιο αγωγών αποζημιώσεως που έχουν ασκηθεί κατά των αιτουσών, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιηθούν προς στήριξη τέτοιων αγωγών, τούτο δεν σημαίνει παρά ταύτα ότι η δημοσίευσή τους είναι δυνατό να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία η οποία θα μπορούσε να αποφευχθεί με την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως. Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η οικονομική ζημία που συνδέεται προς τις αποζημιώσεις τις οποίες οι αιτούσες θα μπορούσαν να υποχρεωθούν να καταβάλουν δεν θα προκληθεί άμεσα από τη δημοσίευση των εν λόγω πληροφοριών, αλλά από τη συμμετοχή των αιτουσών στη σύμπραξη που διαπιστώθηκε με την απόφαση υαλοπίνακες αυτοκινήτου. Συνεπώς, η δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών απλώς και μόνον παρέχει στα πρόσωπα που υπέστησαν ζημία λόγω της συμπράξεως αυτής να επιτύχουν την αποκατάστασή της, στηριζόμενα σε δικαίωμα που τους αναγνωρίζεται ειδικώς από τις Συνθήκες. Η Επιτροπή προσθέτει ότι, όσον αφορά το ποσό της αποζημιώσεως το οποίο είναι δυνατό να συνδέεται άμεσα προς τη δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών, οι αιτούσες δεν απέδειξαν επαρκώς κατά νόμον ότι η υποχρέωση καταβολής του ποσού αυτού θα μπορούσε να προκαλέσει οικονομική ζημία ικανή να διακυβεύσει την ύπαρξή τους ή να μειώσει ουσιωδώς τα μερίδιά τους αγοράς ούτε ότι είναι αδύνατο να προσδιορισθεί το ποσό αυτό, ενώ ο αριθμός προσώπων τα οποία ζημιώθηκαν λόγω της υπάρξεως του καρτέλ το οποίο διαπιστώθηκε με την απόφαση υαλοπίνακες αυτοκινήτου είναι περιορισμένος.

27 Προκειμένου να ελεγχθεί αν τα ζητηθέντα προσωρινά μέτρα είναι επείγοντα, πρέπει να υπομνησθεί ότι σκοπός της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων είναι η διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της μελλοντικής αμετάκλητης αποφάσεως, προκειμένου να αποφεύγονται τα κενά στην έννομη προστασία που διασφαλίζει το Δικαστήριο. Προς επίτευξη του σκοπού αυτού, το επείγον πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως, προκειμένου να αποτραπεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί την προσωρινή προστασία (διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο ΑΕ κατά Επιτροπής, C-506/13 P-R, EU:C:2013:882, σκέψη 18 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Στον διάδικο αυτόν εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν είναι δυνατό να αναμείνει την έκβαση της δίκης επί της ουσίας χωρίς να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία (διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Rusal Armenal, C-21/14 P-R, EU:C:2014:1749, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Εν προκειμένω, οι αιτούσες επισημαίνουν κατ' ουσίαν δύο ζημίες τις οποίες θα υποστούν αν δεν ανασταλεί η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής.

29 Πρώτον, στηριζόμενες στη διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], υποστηρίζουν ότι η δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών ενδέχεται να τις ζημιώσει λόγω της καθεαυτό φύσεως των πληροφοριών αυτών.

30 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει ειδικότερα από τις σκέψεις 18 και 38 της διατάξεως αυτής, στην προσφυγή ακυρώσεως, η Pilkington Group Ltd έβαλε κατά της εκτιμήσεως της Επιτροπής ότι οι πληροφορίες των οποίων η δημοσίευση σχεδιαζόταν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 30, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 δεν συνιστούσαν επιχειρηματικά απόρρητα, υπό την έννοια ιδίως του άρθρου 339 ΣΛΕΕ, καθώς και των άρθρων 28, παράγραφος 1, και 30, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Κατά συνέπεια, οι λόγοι τους οποίους ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έλαβε υπόψη προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προϋπόθεση του επείγοντος είχε αποδειχθεί στην υπόθεση εκείνη στηρίζονταν στην προκείμενη, ρητώς εκτιθέμενη στη σκέψη 47 της εν λόγω διατάξεως, ότι οι επίμαχες στην υπόθεση εκείνη πληροφορίες καλύπτονταν από το επαγγελματικό απόρρητο.

31 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη αυτή διαφέρουν από τα επίμαχα στην υπό κρίση υπόθεση.

32 Πράγματι, στην υπό κρίση υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 22 έως 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εξέτασε και απέρριψε τον έκτο λόγο τον οποίο προέβαλαν οι αναιρεσείουσες προς στήριξη της προσφυγής τους ακυρώσεως, στο πλαίσιο του οποίου έβαλλαν κατά της εκτιμήσεως του συμβούλου επί των ακροάσεων, κατά την οποία οι επίμαχες πληροφορίες δεν συνιστούσαν επιχειρηματικά απόρρητα, υπό την έννοια των άρθρων 30, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2011/695.

33 Από την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προκύπτει ότι η ασκηθείσα από της αιτούσες αίτηση αναιρέσεως δεν στρεφόταν κατά του κεφαλαίου αυτού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οπότε πρέπει να διαπιστωθεί ότι κρίθηκε αμετακλήτως ότι οι επίμαχες πληροφορίες δεν συνιστούσαν επιχειρηματικά απόρρητα. Εντεύθεν συνάγεται ότι η ανάλυση του επείγοντος στην υπό κρίση υπόθεση πρέπει να στηρίζεται στην προκείμενη, αντίθετη προς αυτή που έλαβε υπόψη του ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων στη διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], ότι οι επίμαχες πληροφορίες δεν καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

34 Εξάλλου, το ότι η δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών ενδεχομένως αντιβαίνει στις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως, όπως υποστηρίζουν οι αιτούσες στον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, δεν επαρκεί, αυτό καθεαυτό, προκειμένου να κριθεί ότι οι πληροφορίες αυτές καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο και ότι, για τον λόγο αυτόν, η δημοσίευσή τους θα προκαλέσει στις αιτούσες σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Πράγματι, η περίσταση αυτή, αν αποδειχθεί, είναι δυνατό στην καλύτερη περίπτωση να θεμελιώσει την υποχρέωση της Επιτροπής να μη δημοσιεύσει τις εν λόγω πληροφορίες, όπως εξάλλου αναγνωρίζει το εν λόγω θεσμικό όργανο.

35 Αληθεύει βεβαίως ότι, όπως υποστηρίζουν οι αιτούσες, η δημοσίευση πληροφοριών όπως οι επίμαχες έχει μη αναστρέψιμο χαρακτήρα, καθόσον η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως δεν είναι δυνατό να ανατρέψει τα αποτελέσματα της δημοσιεύσεως των πληροφοριών αυτών, δεδομένου ότι τα πρόσωπα που τις έχουν διαβάσει έχουν λάβει γνώση των πληροφοριών αυτών κατά τρόπο άμεσο και μη αναστρέψιμο. Εξάλλου, η Επιτροπή ωσαύτως δεν διευκρίνισε τους λόγους για τους οποίους το σκεπτικό βάσει του οποίου αποφάσισε να αναστείλει τη δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών εν αναμονή της εκδόσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απόφαση την οποία έλαβε κατά το πέρας διαδικασίας που διήρκεσε 25 μήνες περίπου, δεν είναι ικανό να την ωθήσει να αναστείλει τη δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου που αποφαίνεται επί της ουσίας της αιτήσεως αναιρέσεως των αιτουσών.

36 Εντούτοις, προκειμένου να πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη λήψη προσωρινών μέτρων και, ειδικότερα, η προϋπόθεση που αφορά το επείγον, απαιτείται επίσης ο μη αναστρέψιμος χαρακτήρας της δημοσιεύσεως των εν λόγω πληροφοριών αυτών να είναι δυνατό να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στις αιτούσες.

37 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, μολονότι για να αποδειχθεί η ύπαρξη τέτοιας ζημίας δεν απαιτείται να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα η επέλευση της ζημίας αυτής και αρκεί να πιθανολογείται επαρκώς η εν λόγω ζημία, γεγονός παραμένει ότι ο διάδικος που ζητεί τη λήψη προσωρινού μέτρου υποχρεούται πάντα να αποδεικνύει τα πραγματικά περιστατικά που στηρίζουν την πιθανολόγηση μιας τέτοιας σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-335/99 P(R), EU:C:1999:608, σκέψη 67, και του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψη 37].

38 Εν προκειμένω, οι αιτούσες προέβαλαν απλώς και μόνον ότι, δεδομένου ότι οι επίμαχες πληροφορίες συνιστούν εμπορικές πληροφορίες που αφορούν στοιχεία όπως τα ονόματα πελατών, οι περιγραφές των οικείων προϊόντων και άλλα στοιχεία που καθιστούν δυνατή την ταυτοποίηση ορισμένων πελατών τους, η δημοσίευση των πληροφοριών αυτών είναι δυνατόν, αυτή καθεαυτήν, να τους προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, διότι θα παράσχει στους τρίτους τη δυνατότητα προσβάσεως στις πληροφορίες αυτές και χρήσεώς τους, ιδίως διά της συναγωγής άλλων εμπορικών στοιχείων από αυτές, μη διασφαλιζομένης πλέον της ανωνυμίας κατά τον τρόπο αυτόν, όπως είναι ο υπολογισμός των τιμών, οι τροποποιήσεις των τιμών και άλλες οικονομικές πληροφορίες.

39 Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, επί του τελευταίου αυτού ζητήματος, ότι οι αιτούσες δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι η δημοσίευση των πληροφοριών αυτών θα παράσχει στους τρίτους τη δυνατότητα να λάβουν γνώση, διά της συναγωγής, αυτών των άλλων εμπορικών στοιχείων, οπότε οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να παραμείνουν εμπιστευτικές.

40 Επιπλέον, έχει βεβαίως κριθεί ότι η δημοσίευση επιχειρηματικών απορρήτων είναι δυνατό να προκαλέσει ζημία συνιστάμενη στο ότι, άπαξ δημοσιευθούν οι επίμαχες εμπιστευτικές πληροφορίες, η μεταγενέστερη ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, λόγω παραβάσεως του άρθρου 339 ΣΛΕΕ και του θεμελιώδους δικαιώματος προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου, δεν ανατρέπει τα αποτελέσματα της δημοσιεύσεως των πληροφοριών αυτών. Πράγματι, οι πελάτες, οι ανταγωνιστές και οι προμηθευτές της οικείας επιχειρήσεως, οι οικονομικοί αναλυτές καθώς και το ευρύ κοινό θα μπορούν να έχουν πρόσβαση στις επίμαχες πληροφορίες και να τις εκμεταλλεύονται ελεύθερα, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στην εν λόγω επιχείρηση [βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψεις 46 έως 48].

41 Εντούτοις, δεν συμβαίνει το ίδιο όσον αφορά τη δημοσίευση πληροφοριών ως προς τις οποίες δεν είναι δυνατό να κριθεί ότι καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

42 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 33 της παρούσας διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 36 έως 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαπίστωσε, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί από τις αιτούσες στην αίτηση αναιρέσεως, αφενός, ότι οι επίμαχες πληροφορίες και ιδίως οι αφορώσες την ταυτότητα των πελατών ήταν ήδη γνωστές σε μη περιορισμένο αριθμό προσώπων, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του βαθμού διαφάνειας που χαρακτηρίζει, συναφώς, την αγορά των υαλοπινάκων αυτοκινήτου, και, αφετέρου, ότι οι πληροφορίες αυτές, λόγω του ότι χρονολογούνταν από πενταετίας και πλέον πριν από την επίδικη δημοσίευση, είχαν ιστορικό χαρακτήρα, υπό την έννοια της νομολογίας του Γενικού Δικαστηρίου.

43 Κατά συνέπεια, οι αιτούσες δεν είναι σε θέση να αποδείξουν ότι, παρά το γεγονός ότι οι επίμαχες πληροφορίες δεν καλύπτονται ή δεν καλύπτονται πλέον από το επαγγελματικό απόρρητο, η δημοσίευσή τους είναι δυνατό να τους προκαλέσει ζημία λόγω αυτής καθεαυτήν της φύσεως των πληροφοριών αυτών.

44 Όσον αφορά τη δεύτερη ζημία την οποία επικαλούνται οι αιτούσες, αυτές υποστηρίζουν ότι η δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών θα αποδυναμώσει τη θέση τους, αφενός, στις εκκρεμείς ένδικες διαδικασίες με αντικείμενο αγωγές αποζημιώσεως στις οποίες έχουν εμπλακεί είτε άμεσα, ως

εναγόμενες, είτε στο πλαίσιο της αλληλέγγυας ευθύνης τους με τους λοιπούς αποδέκτες της αποφάσεως υαλοπίνακες αυτοκινήτου και, αφετέρου, στις διαπραγματεύσεις με σκοπό ενδεχομένους φιλικούς διακανονισμούς.

45 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σε περίπτωση αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως μιας πράξεως της Ένωσης, η χορήγηση του ζητηθέντος προσωρινού μέτρου δικαιολογείται μόνον αν η εν λόγω πράξη αποτελεί την καθοριστική αιτία της προβαλλόμενης σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου Akhras κατά Συμβουλίου, C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, σκέψη 44, και Hassan κατά Συμβουλίου, C-168/12 P(R), EU:C:2012:674, σκέψη 28, καθώς και του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου EDF κατά Επιτροπής, C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, σκέψη 41].

46 Η υποχρέωση αποκαταστάσεως ζημίας προκληθείσας από επιχείρηση λόγω παραβάσεως των κανόνων του περί ανταγωνισμού δικαίου της Ένωσης εμπίπτει στην αστική ευθύνη της επιχειρήσεως αυτής. Κατά συνέπεια, η καθοριστική αιτία της ζημίας ως προς την οποία προβάλλεται ότι συνδέεται με τις αγωγές αποζημιώσεως και τις διαπραγματεύσεις με σκοπό την επίτευξη φιλικής συμφωνίας δεν έγκειται στη δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών από την Επιτροπή, αλλά στην παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού στην οποία υπέπεσαν οι αιτούσες, όπως διαπιστώθηκε στην απόφαση υαλοπίνακες αυτοκινήτου.

47 Βεβαίως, κατά κανόνα, στις ένδικες διαδικασίες με αντικείμενο τις αγωγές αποζημιώσεως λόγω παραβιάσεως του δικαίου του ανταγωνισμού, το βάρος αποδείξεως φέρει ο ενάγων ο οποίος υποστηρίζει ότι υπέστη ζημία λόγω της παραβιάσεως. Συναφώς, από τις γραπτές παρατηρήσεις της Επιτροπής προκύπτει ρητώς ότι οι επίμαχες πληροφορίες είναι πράγματι ικανές να διευκολύνουν τους ενάγοντες που ζητούν αποζημίωση από τις αιτούσες να προσκομίσουν την απόδειξη αυτή, καθόσον οι πληροφορίες αυτές θα παράσχουν στους εν λόγω ενάγοντες αποδεικτικά στοιχεία τα οποία άλλως δεν θα ήταν σε θέση να επικαλεσθούν.

48 Εντούτοις, μολονότι το εθνικό δικονομικό δίκαιο δεν υποχρεώνει τον εναγόμενο, στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως, να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που θεμελιώνουν τη δική του ευθύνη, αυτή η νομική περίσταση δεν απαγορεύει παρά ταύτα στην Επιτροπή να δημοσιεύει πληροφορίες απλώς και μόνο διότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να αποτελούν τέτοια αποδεικτικά στοιχεία και, συνεπώς, να δυσχεράνουν τη θέση του εν λόγω εναγομένου.

49 Πράγματι, τούτο ισοδυναμεί με το να απαιτείται από την Επιτροπή να διατηρεί εμπιστευτικές τις πληροφορίες αυτές αποκλειστικώς και μόνο με σκοπό την προστασία του συμφέροντος των αποδεκτών αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη παραβάσεως των κανόνων του περί ανταγωνισμού δικαίου της Ένωσης να εμποδίσουν την πρόσβαση των εναγόντων που ζητούν αποζημίωση στα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία.

50 Αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα του συμφέροντος αυτού, ιδίως καθόσον καλύπτεται από τα δικαιώματα άμυνας στο πλαίσιο των αγωγών αυτών, γεγονός παραμένει ότι, αφενός, κανένας κανόνας του δικαίου της Ένωσης δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να προστατεύει ένα τέτοιο συμφέρον, επιβάλλοντάς της να διατηρήσει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα πληροφοριών, όπως οι επίμαχες πληροφορίες, αντιθέτως προς την υποχρέωση διαφάνειας η οποία της επιβάλλεται με το άρθρο 15 ΣΕΕ και, ειδικότερα, εν προκειμένω, με το άρθρο 30 του κανονισμού 1/2003. Αφετέρου, το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 349, σ. 1), ορίζει ρητώς ότι το συμφέρον των επιχειρήσεων να αποφύγουν τις αγωγές αποζημιώσεως κατόπιν παραβιάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού δεν είναι δυνατό να δικαιολογήσει προστασία.

51 Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών μπορεί να θεωρηθεί ως η καθοριστική αιτία ζημίας για τις αναιρεσείουσες και ότι το εν λόγω συμφέρον είναι άξιο προστασίας καθεαυτό, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 27 της παρούσας διατάξεως, το επείγον πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα της ανάγκης εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποτραπεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο πρόσωπο που ζητεί την προσωρινή προστασία.

52 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι, όπως αναγνωρίζουν οι αιτούσες, η ζημία αυτή είναι οικονομική.

53 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μια χρηματική ζημία δεν μπορεί, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, να θεωρείται ανεπανόρθωτη, δεδομένου ότι η χρηματική αποκατάσταση είναι, κατά κανόνα, δυνατό να επαναφέρει τον ζημιωθέντα στην κατάσταση πριν από την επέλευση της ζημίας. Μια τέτοια ζημία μπορεί να αποκατασταθεί ιδίως στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως ασκούμενης βάσει των άρθρων 268 ΣΛΕΕ και 340 ΣΛΕΕ [διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

54 Εντούτοις, μια οικονομικής φύσεως ζημία μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη εάν δεν είναι δυνατόν να αποκατασταθεί πλήρως, πράγμα το οποίο μπορεί μεταξύ άλλων να συμβαίνει αν η ζημία δεν είναι δυνατόν να υπολογιστεί αριθμητικώς, ακόμα και όταν επέλθει [διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

55 Εν προκειμένω, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η εν λόγω ζημία δεν είναι δυνατό να υπολογισθεί αριθμητικώς στο πλαίσιο ενδεχόμενης αγωγής αποζημιώσεως κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περίπτωση που γίνει δεκτή η αίτηση αναιρέσεως, δεδομένου ότι, με βάση το σύνολο των ποσών τα οποία εν τέλει θα οφείλουν οι αιτούσες ως αποζημίωση ή ως εκπλήρωση συμβατικών υποχρεώσεων, δεν θα είναι δυνατό να υπολογιστεί αριθμητικώς το μέρος που πρέπει να καταλογιστεί αποκλειστικά και άμεσα στη δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών.

56 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι έχει κριθεί ότι η αβεβαιότητα που συνδέεται με την αποκατάσταση χρηματικής ζημίας στο πλαίσιο ενδεχόμενης αγωγής αποζημιώσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί, αυτή καθεαυτήν, ως περίσταση ικανή να αποδείξει τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα της ζημίας αυτής. Πράγματι, στο στάδιο των ασφαλιστικών μέτρων, η δυνατότητα μεταγενέστερης αποκαταστάσεως της χρηματικής ζημίας στο πλαίσιο ενδεχόμενης αγωγής αποζημιώσεως η οποία θα μπορούσε να ασκηθεί κατόπιν της ακυρώσεως της προσβαλλομένης πράξεως είναι οπωσδήποτε αβέβαιη. Η διαδικασία, όμως, των ασφαλιστικών μέτρων δεν έχει ως σκοπό να υποκαταστήσει μια τέτοια αγωγή αποζημιώσεως προς εξάλειψη της αβεβαιότητας αυτής, δεδομένου ότι μοναδικός σκοπός της είναι η εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της μελλοντικής οριστικής αποφάσεως στην επί της ουσίας δίκη, ήτοι, εν προκειμένω, της προσφυγής ακυρώσεως [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου Alcoa Trasformazioni κατά Επιτροπής, C-446/10 P(R), EU:C:2011:829, σκέψεις 55 έως 57, και του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, σκέψη 53].

57 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα των αιτουσών προκειμένου να αποδείξουν ότι η δημοσίευση των επιμάχων πληροφοριών θα τους προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν.

58 Αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ούτε στις προφορικές παρατηρήσεις τους παρέσχον οι αιτούσες στοιχεία αποδεικνύοντα τον σοβαρό χαρακτήρα της ζημίας την ύπαρξη της οποίας επικαλούνται.

59 Ειδικότερα, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 46 της παρούσας διατάξεως, η προβαλλόμενη ζημία αυτή, στην πραγματικότητα, δεν μπορεί παρά να αφορά τη ζημία που προκαλείται από την παραβίαση του περί ανταγωνισμού δικαίου της Ένωσης η οποία διαπιστώθηκε

στην απόφαση υαλοπίνακες αυτοκινήτου, στις αιτούσες εναπέκειτο, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, αν όχι να υπολογίσουν αριθμητικώς με ακρίβεια το μέρος της αποζημιώσεως την οποία οφείλουν —ή θα οφείλουν— να καταβάλουν λόγω της δημοσιεύσεως των επιμάχων πληροφοριών, τουλάχιστον να παράσχουν τις πληροφορίες εμπορικού και οικονομικού χαρακτήρα τις οποίες κατέχουν, ώστε να είναι σε θέση το Δικαστήριο να εκτιμήσει, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του κύκλου εργασιών που συνδέεται με την πώληση των προϊόντων τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο της εν λόγω παραβιάσεως και του κόστους παραγωγής τους, την πιθανή έκταση της υποχρεώσεώς τους προς αποζημίωση καθώς και το σχετικό μέγεθός της σε σχέση με την οικονομική δυνατότητα του ομίλου στον οποίο ανήκουν. Ερωτηθείσες συναφώς από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων κατά την ακροαματική διαδικασία της 10ης Δεκεμβρίου 2015, οι αιτούσες απλώς επανέλαβαν την επιχειρηματολογία τους ότι αδυνατούν να προσδιορίσουν το μέρος της αποζημιώσεως αυτής, χωρίς εντούτοις να εξηγούν τους λόγους για τους οποίους δεν τους είναι δυνατό να προβούν σε προβλέψεις, έστω και κατά προσέγγιση, αφορώσες την οικονομική επίπτωση της παραβιάσεως του περί ανταγωνισμού δικαίου της Ένωσης που καταλογίζεται στις αιτούσες, βάσει, επί παραδείγματι, των ήδη εκκρεμών αγωγών αποζημιώσεως.

60 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν ότι η εκτέλεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και της επίδικης αποφάσεως είναι δυνατό να τους προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Κατά συνέπεια, δεν πληρούται η προϋπόθεση του επείγοντος, οπότε η υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί η προϋπόθεση που αφορά την ύπαρξη fumus boni juris ή να γίνει στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων.

Για τους λόγους αυτούς, ο αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)